

dukter, medens disse ved Hjemmeslagtningen ere udsatte for at spredes for alle Vinde;

at det maa anses for nødvendigt, at der i § 5 indføres en Bestemmelse om, at de Dyr, hvis Kød ønskes stemplet med det af Justitsministeren foreskrevne Stempel, skulle have været synede i levende Live umiddelbart før Slagtningen;

at Indførelsen af de her nævnte Ændringer tør hævdes at gøre Lovforslaget fuldt betryggende i sanitær Henseende, samt

at Billighedshensyn overfor de Kommuner, som have etableret Slagtehus, bør foranledige Genindførelsen i Lovforslaget af de i Regeringsforslaget under sidste Stykke i § 2 indeholdte Afgiftsbestemmelser.

- 3) Henvendelser fra Byraad og Repræsentanter dels for andre Købstæder end de under 2) omhandlede med offentligt Slagtehus og Slagtetvang — og hvis Ønsker væsentligt falde sammen med de foran under 2) nævnte — og dels fra Kommuner uden Slagtehus, men med kommunal Kødkontrol, som ønske Forslaget saaledes affattet, at de paagældende Kommuner økonomiske Interesser bedst mulig varetages.

Der har indenfor Udvalget været fremset ret divergerende Anskuelser om, hvilken Vægt der rettelig bør tillægges de Ønsker, der saaledes fra en Del Købstæder ere gjorte gældende, og som ere afledede dels af sanitære og dels af økonomiske Grunde.

Et Flertal af Udvalgets Medlemmer er stemt for ved Lovens Affattelse at vise Hensyn overfor de Ønsker, der ere fremkomne fra Kommuner, som paa Kødkontrollens Omraade have fyldestgjort tidsvarende Krav, ved — ofte med betydelige økonomiske Ofre — at etablere Slagtehus og kommunal Kødkontrol. Og det paagældende Flertal er enigt om, at Billighedshensyn tale for, at der ved den tilsigtede Lovordning ikke gøres et unødven-

dig føleligt Indgreb i de Afgiftsindtægter, der gennemgaaende repræsentere det økonomiske Fundament, hvorpaa Etableringen og Driften af de anførte kommunale Institutioner hviler.

Principielt er der hos flere Udvalgsmedlemmer Sympati for Tanken om at lade Statskassen yde en passende Erstatning til de Købstæder, som have indrettet offentligt Slagtehus og indført Slagtetvang, for saa vidt der ved Bestemmelser i Loven maatte paaføres dem et føleligt Tab.

Den ringe Udsigt til at kunne faa en saadan Ordning tilvejebragt ved det foreliggende Lovforslag i Forbindelse med Udvalgets alvorlige Ønske om at søge dette fremmet, har imidlertid foranlediget de paagældende Udvalgsmedlemmer til at afstaa fra at stille hertil sigtende Ændringsforslag.

Det samme Hensyn har endvidere foranlediget, at flere Udvalgsmedlemmer, som i og for sig kunde være stemte for at gaa med dels til de af et Mindretal ved Ændringsforslag Nr. 4 foreslaaede højere Indførselsafgifter og dels til de af det samme Mindretal stillede Ændringsforslag Nr. 7 til § 5, have ment at burde afstaa herfra.

I Henhold til det anførte har et Flertal (Ahlefeldt-Laurvig, Berthelsen, Johansen, Moltke-Bregentved, Rasmussen-Krøjerup og Sonne) med subsidær Tilslutning af Pagh og Stilling kunnet samles om Ændringsforslag Nr. 3, som gaar ud paa at genindsætte under § 2 de i Regeringsforslaget indeholdte Bestemmelser om Indførselsafgiften til Kommuner med offentligt Slagtehus og Slagtetvang, dog med Udeladelse af Afgiftssatserne for Tidsrummet indtil 31. Marts 1906, men med Tilføjelse af en Bestemmelse om, at Justitsministeren først efter Forhandling med de kommunale Raad kan fastsætte Regler for Maaden, hvorpaa Afgiften erlægges.

Endvidere stiller det forannævnte Flertal samt Pagh og Stilling Ændringsforslagene Nr. 2 til § 2, Nr. 6 til § 5 samt Nr. 9 til § 9. Ved de 2 sidstnævnte af disse genindsættes de Afgiftsbestemmelser